

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szczepańska

Protokolant sekr. sąd. Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Arkadiusza Szulca

po rozpoznaniu dnia 20.05, 10.06, 11.08, 08.09, 13.10, 10.11, 15.12.2015r, 26.01.2016r. sprawy **E. B. (1), urodz. (...) w M., syna S. i A. z d. B.,**

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 listopada 2012r. w O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim użyciu wobec K. S. (1) przemocy w postaci uderzania go po twarzy i plecach oraz grożeniu mu pobiciem, zabrał w celu przywłaszczenia laptop marki C. (...) o wartości 1200 zł. na szkodę K. S. (1),

tj. o czyn z art. 280§ 1 kk,

II. w listopadzie i grudniu 2012r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego zmuszał K. S. (1) do określonego zachowania w postaci zastawiania laptopa w lombardzie, podrzucenia M. B. (1) narkotyków, po uprzednim użyciu wobec niego przemocy w postaci uderzania z otwartej ręki po ciele oraz kierowaniu wobec niego gróźb, że go pobije, które wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 191§ 1 kk w zw. z art. 12 kk,

III. w dniu 28 listopada 2012r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wobec K. S. (1) groźbę pobicia usiłował doprowadzić wymienionego do rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki w nieustalonej kwocie, która miała być pobrana w (...) im. (...) w O., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak zdolności kredytowej pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 282 kk,

IV. w grudniu 2012r w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wobec K. S. (1) groźbę pobicia doprowadził wymienionego do rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki w kwocie 1000 zł, pobranej z (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 282 kk,

V. w dniu 14 grudnia 2012r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z E. B. (1) dokonał pobicia K. S. (1) poprzez uderzanie go pięściami w twarz i kopanie po ciele, w następstwie czego wymieniony doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania żuchwy w obrębie kąta po stronie prawej i gałęzi po stronie lewej, bez przemieszczenia odłamów kostnych, wymagającego specjalistycznego leczenia operacyjnego w postaci osteosyntezy, które skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni,

tj. o czyn z art. 158§ 1 kk,

VI. w dniu 14 grudnia 2012r. w O. pozbawił K. S. (1) wolności poprzez uniemożliwienie mu opuszczenia mieszkania, zamknięcie go, zabranie mu kluczy i telefonu,

tj. o czyn z art. 189§ 1 kk,

I. oskarżonego E. B. (1) uznaje za winnego dokonania czynów opisanych w punktach I, II, IV, V, VI wyroku, eliminując jednocześnie z opisu czynu wskazanego w punkcie V ustalenie, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z E. B. (1) i przyjmuje, że działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą i za to skazuje go:

- za czyn opisany w punkcie I z mocy art. 280§1 kk w zw. z art. 4§ 1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie II z mocy art. 191§ 1 kk w zw. z art. 12 kk, opierając wymiar kary o art. 191§ 1 kk w zw. z art. 4§ 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie IV z mocy art. 282 kk w zw. z art. 4§ 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie V z mocy art. 158§1 kk w zw. z art. 4§ 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie VI z mocy art. 189§1 kk w zw. z art. 4§ 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86§ 1 kk przy zastosowaniu art.4§ 1 kk w miejsce jednostkowych kar orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

III. oskarżonego E. B. (1) uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w punkcie III wyroku,

IV. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami procesu w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa,

V. na podstawie art. 624§ 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn akt VII K 273/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W połowie listopada 2012r. K. S. (1) i E. B. (1) zamieszkali razem na stacji przy ulicy (...) w O.. Po upływie kilkunastu dni E. B. (1) , stosując wobec wymienionego przemoc, zmuszał go do różnych zachowań.

W dniu 21 listopada 2015r. E. B. (1) od godzin porannych domagał się aby K. S. (1) oddał mu swojego laptopa marki C. (...) wartości 1200zł. Ostatecznie po uprzednim użyciu wobec wymienionego przemocy w postaci uderzania otwartą ręką oraz pięścią w twarz i plecy, i grożąc pobiciem przez swoich kolegów zabrał K. S. (1) wspomnianego laptopa. K. S. próbował wyrwać wymienionemu zabraną rzecz. E. B. (1) uderzył go wówczas w kolano , po czym wybiegł z laptopem z mieszkania.

(dowód: zeznania świadków: K. S. k. 41-42, 7-8, 71-72, 408-409, opinia biegłej psycholog J. M. k. 409-410, opinia biegłej psycholog I.P.-K. k. 256-257 P. Ł. k.50, 511, dowód udzielenia pożyczki pod zastaw k. 52, protokół zatrzymania laptopa k. 53-55)

W dniu 28 listopada 2012r. K. S. (1) wraz E. B. (1) i na jego prośbę, dobrowolnie udał się do placówki (...) im. (...) w O., gdzie złożył wniosek o udzielenie mu pożyczki w kwocie 2600 zł. Ostatecznie umowa o pożyczkę nie została zawarta z uwagi na brak zdolności kredytowej K. S. i właściwych zabezpieczeń.

W podobnym okresie grożąc pobiciem E. B. (1) spowodował zawarcie przez K. S. (1) umowy o pożyczki w (...) S.A. W tym celu E.B. telefonicznie skontaktował się z przedstawicielem w/w firmy. Wcześniej artykułując groźby pobicia zmusił K. S. do zawarcia zaplanowanej umowy. Po przybyciu przedstawiciela (...) S.A. – A. A. , K. S., w obawie przed E.B., podpisał umowę i odebrał kwotę 1000 zł. Następnie do pomieszczenia, w którym przebywali wymienieni wszedł E.B.. Ostatecznie E.B. odebrał od K. S. uzyskaną kwotę pożyczki.

Podobnie, w omawianym okresie, na przełomie listopada i grudnia 2012r. E. B. (1) stosował wobec K. S. (1) przemoc poprzez uderzanie ręką po ciele i groził mu pozbawieniem życia, w celu wymuszenia na nim działań polegających na zastawieniu w lombardzie należącego do K. S. laptopa. Działając w podobny sposób E. B. (1) domagał się, aby K. S. z narkotykami, które miał mu przekazać, udał się do K., do miejsca zamieszkania jego byłej żony M. B. (1). Na miejscu miał pozostawić wspomniane narkotyki, które następnie E.B. miał ujawnić i wykorzystać ten fakt w postępowaniu dotyczącym władzy rodzicielskiej nad wspólnymi dziećmi wymienionych. Przed rozwodem E. B. (1) groził swojej obecnie byłej żonie, iż w przypadku rozstania rozpowszechni wiadomości, iż jest ona narkomanką i „zabierze” jej dzieci.

Artykułowane przez E. B. groźby wywoływały każdorazowo u K. S. obawę, iż wymieniony swoje zapowiedzi może zrealizować.

(dowód: zeznania świadków: K. S. k. 71-72, 40-41, 408-409, opinia biegłej psycholog J. M. k. 409-410, opinia biegłej psycholog I.P.-K. k. 256-257 A.A. k. 131, k. 454v, J. B. k. 77-78, 410-411, M.B. k. 411v, 132, informacja ze (...) k.61)

Kolejne przestępcze zachowania E. B. (1) miały miejsce w dniu 14 grudnia 2012r, kiedy to wymieniony dowiedział się, iż K. S. (1) powiedział swoim bliskim, zamieszkującym w K. o zaborze laptopa oraz zmuszaniu K. S. do „podrzucenia” M. B. (1) narkotyków. Wówczas do mieszkania zajmowanego przez E. B. (1) i K. S. (1) przyszedł R. P. (1) i obaj mężczyźni zaczęli uderzać K. S. (1) pięściami w twarz oraz kopać po ciele. Wyzywali go nadto słowami wulgarnymi i obraźliwymi, wyrażając niezadowolenie z powodu ujawnienia w/w informacji m.in. M. B. (1). Następnie, widząc spowodowane obrażenia, polecieli K. S. aby przykładał sobie na opuchnięte miejsca lód.

W wyniku powyższego działania K. S. (1) doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania żuchwy w obrębie kąta po stronie prawej i gałęzi po stronie lewej, bez przemieszczenia odłamów kostnych, wymagającego specjalistycznego leczenia operacyjnego w postaci osteosyntezy, które skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni.

Po zdarzeniu mężczyźni domagali się aby K. S. spożywał z nimi alkohol. Następnie E.B., w obawie aby K. S. nie ujawnił pobicia, kazał mu chodzić ze sobą po mieście. Po powrocie do miejsca zamieszkania wymieniony zabronił K. S. (1) opuszczania lokalu, zamknął drzwi na klucz. Zabrał także klucz użytkowany przez K. S. oraz należący do niego telefon. Powyższe działania uniemożliwiły K. S. opuszczenie lokalu. Wymieniony przebywał tam przez kilka godzin, wbrew swojej woli i dopiero kiedy E.B. zasnął K. S. (1), wykorzystując tą sytuację, wyskoczył przez okno i udał się do zamieszkującej w O. siostry S. P. (1).

(dowód: zeznania świadków: K. S. k. 41-42, 7-8, 71-72, 408-409, opinia biegłej psycholog J. M. k. 409-410, opinia biegłej psycholog I.P.-K. k. 256-257, .Z. S. k. 3-4, 33, 410, S. P. k. 410, 31-32, M.B. k. 411, 132, opinia biegłego-lekarza k. 86-87).

Oskarżony E. B. (1) nie przyznał się do dokonania zarzuconych mu czynów. Istota jego wyjaśnień sprowadzała się przy tym do twierdzeń, iż pokrzywdzony był osobą nadużywającą alkoholu i działania w postaci zawierania umów o pożyczki czy zastawiania laptopa w Lombardzie podejmował sam, dobrowolnie, aby uzyskać w ten sposób pieniądze na życie. Zaprzeczył jakoby miał zmuszać go do podrzucenia narkotyków M. B. (1). Odnośnie zdarzenia z dnia 14 grudnia 2012r twierdził, iż pokrzywdzony powrócił do miejsca zamieszkania „spuchnięty na twarzy”. Był wcześniej u kolegi zamieszkującego na ul. (...) w O.. Oskarżony dodał, iż następnie pokrzywdzony przebywał wraz z nim „dwa dni, noc, dzień” , a rano wyszedł przez okno, nie wie dlaczego, gdyż klucz był w drzwiach (k.115).

Przyznał, iż zastawił w lombardzie laptopa należącego do pokrzywdzonego, lecz uczynił to za jego zgodą.

W wyjaśnieniach składanych w dniu 7.03.2013r. podkreślił, że w omawianym czasie pracował, ale nie codziennie. (k.115v). Do pracy wychodził o godz.6.00, zaś wracał o godzinie 20.00. – k 114

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, sprzeczne z wiarygodnymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, nie polegają na prawdzie i zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej za przypisane mu przestępstwa.

Jedynie w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie III aktu oskarżenia wyjaśnienia oskarżonego, negującego swoje sprawstwo także w tym zakresie, nie zostały podważone i brak jest podstaw, aby popełnianie tego czynu oskarżonemu przypisać.

W powyższym zakresie podkreślić należy, iż zasadniczo jedynym dowodem, który miałby potwierdzać fakt omawianego przestępczego działania oskarżonego są zeznania pokrzywdzonego K. S. (1), który w swoich relacjach w postępowaniu przygotowawczym wskazywał na fakt złożenia wniosku o pożyczkę w (...) im. (...) w O. za namową oskarżonego, jednakże nie wskazywał wprost, iż w tym wypadku oskarżony miał mu grozić. Zeznania pokrzywdzonego niejako łącznie odnosiły się do działań oskarżonego, nie precyzowały natomiast w żaden sposób okoliczności omawianego czynu. Inaczej niż odnośnie pozostałych czynów- pokrzywdzony nie wskazywał wprost, iż oskarżony grożąc mu chciał doprowadzić pokrzywdzonego do zawarcia omawianej umowy pożyczki. Co więcej, na rozprawie pokrzywdzony uzupełnił swoją relację i wprost wskazał, że jeśli chodzi o pożyczkę w (...) oskarżony namawiał go do jej uzyskania, razem z nim udał się do banku, jednakże działania te pokrzywdzony realizował dobrowolnie (v.k. 408v).

W tych warunkach brak jest podstaw do przyjęcia winy oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia. Takie przyjęcie byłoby bowiem możliwe jedynie wówczas, gdy na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd doszedłby do przekonania, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, a zatem w sytuacji braku jakichkolwiek wątpliwości co do faktu zawinienia.

Konsekwencją tego uznania jest uniewinnienie oskarżonego od dokonania omawianego przestępstwa (art.414 §1 kpk) .

Odmienne natomiast ocenić należy relacje pokrzywdzonego odnoszące się do działania oskarżonego zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia. W tym bowiem zakresie pokrzywdzony precyzyjnie, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie wskazywał, iż E.B. zadzwonił do przedstawiciela firmy (...), który przybył do ich mieszkania .Wcześniej oskarżony „zastraszał” pokrzywdzonego, groził mu pobiciem w sytuacji, gdyby odmówił podpisania umowy pożyczki. Po jej udzieleniu natomiast zabrał wypłacone z tytułu pożyczki pieniądze.

Podobnie konsekwentnie i logicznie pokrzywdzony opisywał okoliczności pozostałych działań oskarżonego, objętych zarzutami. Podkreślał, iż oskarżony uderzał go ręką po ciele, groził mu pozbawieniem życia, wymuszając na nim w ten sposób zastawianie w lombardzie należącego do K. S. laptopa. Działając w taki sposób domagał się także, aby K. S. „podrzucił” jego byłej żonie M. B. (1) narkotyki. Środki te miał mu przekazać i żądał aby K. S. udał się do K., do miejsca zamieszkania M. B. (1). Na miejscu miał pozostawić wspomniane narkotyki, które następnie E.B. miał ujawnić. Pokrzywdzony podał, iż oskarżony chciał „z żony zrobić wariatkę i narkomankę”, której chciał odebrać ich wspólne dzieci.

Z relacji K. S. (1) wynika nadto, iż wymieniony obawiał się oskarżonego oraz realizacji wypowiedzianych gróźb. Z tych przyczyn w większości wykonywał jego żądania.

Pokrzywdzony także szczegółowo i logicznie opisał zachowania oskarżonego w dniu 14 grudnia 2012r. kiedy to oskarżony wraz z towarzyszącym mu R. P. pobił go, a następnie pozbawił go wolności, uniemożliwiając opuszczenie mieszkania.

W ocenie Sądu zeznań pokrzywdzonego nie podważa podnoszona przez oskarżonego i jednoznacznie potwierdzona przez K. S. okoliczność leczenia psychiatrycznego wymienionego. Pokrzywdzony był poddany w toku postępowania przygotowawczego badaniom psychologicznym. Biegła psycholog I. K. w oparciu o wspomniane badania oraz udział w przesłuchaniu wymienionego stwierdziła odnośnie jego zdolności do spostrzegania i odtwarzania spostrzeżeń, iż rekonstrukcja przebiegu relacjonowanych przez K. S. zdarzeń jest spójna, logiczna, zawiera wiele szczegółów odnośnie wzajemnych interakcji uczestników zdarzeń, opisu sytuacji i pod tym względem spełnia warunki wiarygodności. Podczas składania zeznań, jak wskazała biegła, pokrzywdzony odpowiadał w miarę rzeczowo na zadawane pytania.

Podobnie biegła psycholog J. M., obecna podczas przesłuchania K. S. na rozprawie w dniu 20 maja 2015r. w ustnej opinii podniosła, iż wymieniony rozumie zadawane mu pytania, słucha ich, stara się na nie odpowiadać, jest skoncentrowany, zastanawia się, a zatem – w ocenie biegłej- prawidłowo włącza swoje procesy poznawcze. Stara się zorganizować posiadaną wiedzę, której doświadczył, aby przekazać ją. Jeżeli czegoś nie pamięta nie stara się uzupełnić treści wymyślonymi czy wyobrażonymi przekazami i komunikuje, że nie pamięta co było w danym momencie. Ogólnie wypowiada się w sposób logiczny, zachowuje kontekst sytuacyjny, nie podaje treści nie związanych z pytaniem. Aktualnie przyjmuje leki, które wyrównują jego stan zdrowia i poprawiają kontakt z realiami. Dodała, iż ewentualna przerwa w przyjmowaniu leków nie musi zakłócać funkcjonowania osoby, tym bardziej, że pokrzywdzony logicznie wypowiada się, relacjonuje przebieg wydarzeń, swoje emocje, których doświadczał. W ocenie biegłej wszystkie protokoły przesłuchania świadka były w podobnym kontekście, nie wskazywały odchyień. Biegła dodała przy tym, rozwój intelektualny pokrzywdzonego może mieścić się w granicach normy na poziomie wykształcenia podstawowego. Poznawczo, językowo K. S. funkcjonuje prawidłowo, w granicach normy. Odnośnie zawartego w opinii biegłej I. P.-K. stwierdzenia dotyczącego interpretacji niektórych wypowiedzi wydarzeń biegła podniosła, iż jest ona modyfikowana przez zaburzenia psychiczne, jednakże jedynie sama interpretacja. Odczucia zastraszania, emocje, klimat zastraszania, dyskomfortu emocjonalnego nie były interpretowane błędnie, odczuwał powyższe zgodnie z rzeczywistością. Wszystkie wypowiedzi pokrzywdzonego wskazują na ciąg sytuacyjny i na zachowany kontekst.

Sąd podzielił opinie obu wymienionych biegłych albowiem są one jasne, pełne, nie zawierają sprzeczności. Biegłe należycie uzasadniły swoje stanowisko i wnioski wskazane w opiniach

Niezależnie od opinii biegłych zauważyć należy, iż relacja pokrzywdzonego koresponduje z jasnymi i konsekwentnymi, a przez to wiarygodnymi zeznaniami świadków: Z. S. (2), która o zaistniałych zdarzeniach dowiedziała się od córki S. P. (1) oraz od pokrzywdzonego, S. P. (1) i C. N., którzy mieli z pokrzywdzonym bezpośredni kontakt po zdarzeniach z dnia 14 grudnia 2012r. Wymienieni podali, iż pokrzywdzony przyszedł do nich wówczas bez kurtki, ze znacznymi śladami pobicia, a następnie opowiedział o przestępczych działaniach oskarżonego. S. P. (1) m.in. z M. B. (1) po omawianym zdarzeniu udały się do mieszkania uprzednio zajmowanego przez pokrzywdzonego i oskarżonego po rzeczy należące do K. S., gdyż on sam obawiał się po nie wrócić.

M. B. (1), poza zrelacjonowaniem okoliczności dotyczących omawianych zdarzeń, o których dowiedziała się od pokrzywdzonego, wskazała również, iż pokrzywdzony wcześniej mówił jej, iż oskarżony domagał się aby K. S. podrzucił jej narkotyki po to, aby odebrać dzieci. Świadek podczas pierwszego przesłuchania w dniu 19.03.2013r. dodała także, iż jeszcze przed rozwodem E.B. groził jej, iż w przypadku rozstania z nim zabierze jej dzieci, „wyrobi złą opinię, że jest narkomanką”.

M. B. (1) z kolei o pobiciu pokrzywdzonego mówiła świadkowi M. M., która okoliczność tą potwierdziła.

Także świadek J. P. potwierdził okoliczności relacjonowane przez pokrzywdzonego. Wymieniony widział nadto u pokrzywdzonego obrażenia ciała po zdarzeniu z dnia 14.12.2012r. Dodał, iż pokrzywdzony był wystraszony.

Reasumując, jasne, konsekwentne i logiczne zeznania K. S. są wiarygodne – w ocenie Sądu- i mogą stanowić podstawę czynienia pewnych ustaleń faktycznych.

M. B. (2), przyznała, iż pokrzywdzona opowiadała jej o negatywnych zachowaniach oskarżonego, ale w ocenie świadka informacje te nie polegały na prawdzie. W ocenie Sądu zeznania wymienionej, podobnie jak świadka Ż. M., oparte na ich własnej ocenie okoliczności są co najmniej wątpliwe.

Podobnie na wiarę nie zasługują zeznania świadków E. B. (3) i K. B., które są nielogiczne, a nadto wzajemnie sprzeczne. E. B. wskazywała, iż oskarżony w okresie od 2010 do czasu zatrzymania wykonywał na rzecz wymienionych prace remontowe oraz zlecone prace w ramach prowadzonej przez nich działalności, polegającej na oczyszczaniu na terenie miasta w nocy śmietników, zaś w dzień odpadów. Prace omawiane wykonywał 2-3 razy w tygodniu. Tymczasem świadek K. B. twierdził, iż oskarżony w omawianym czasie do pracy przychodził każdego dnia, pracował siedem razy w tygodniu i pracował w godzinach nocnych oraz wczesnych rannych.

Oceniając sprzeczne i niejasne relacje wymienionych nie sposób także nie zauważyć, iż pozostają one w sprzeczności także z wyjaśnieniami samego E. B. (1), który w wyjaśnieniach składanych w dniu 7.03.2013r. podkreślił, że w omawianym czasie rzeczywiście pracował, ale nie codziennie. (k.115v). Do pracy wychodził o godz.6.00, zaś wracał o godzinie 20.00 (k. 114).

Sąd nie uwzględnił także zeznań M. G., który nie był świadkiem zdarzeń objętych zarzutami, zaś jego wiedza opierała się zasadniczo na fragmentach informacji uzyskanych od osób trzecich oraz na własnych ocenach.

Na wiarę zasługują natomiast spójne i logiczne zeznania J. B., A.A., P. Ł., którzy opisali – odpowiednio okoliczności przyjmowania wniosków o pożyczki oraz wystawienia laptopa w Lombardzie.

Sąd w przedmiotowej sprawie przesłuchał także w charakterze świadków I. Z., A. N., których relacje z uwagi na zawarte w nich treści zasadniczo nie istotnego do sprawy nie wnoszą.

Podobnie ocenić należało zeznania A. P., której relacje wskazują, iż miała kontakt z oskarżonym i pokrzywdzonym w czasie spotkań towarzyskich, nie była natomiast świadkiem zdarzeń objętych aktem oskarżenia.

W tych warunkach wina oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości, została bowiem wykazana przeprowadzonymi dowodami.

Przestępstwo zarzucone oskarżonemu w punkcie I wyczerpuje znamiona art. 280 § 1 kk. Oskarżony dokonał zaboru laptopa używając przemocy fizycznej. W celu zaboru rzeczy uderzał pokrzywdzonego po twarzy i plecach oraz groził mu pobiciem. Stosując przemoc zmuszał nadto pokrzywdzonego do zachowań określonych w opisie czynu z punktu II, czym wyczerpał dyspozycję art. 191§1 kk w zw. z art.12 kk. Także grożąc pobiciem doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - w rozumieniu art. 282 kk-postaci pożyczki.

W dniu 14 grudnia 2012r. oskarżony wraz z inną osobą dokonał pobicia pokrzywdzonego, a następnie pozbawił go wolności, uniemożliwiając pokrzywdzonemu opuszczenie mieszkania, czym wyczerpał znamiona przestępstw, odpowiednio z art. 158§ 1 kk i art. 189§1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu przestępstwa Sąd wymierzył mu kary jednostkowe oraz karę łączną jak w punkcie I i II wyroku.

W powyższym zakresie uwzględniono, w szczególności charakter i okoliczności popełnienia czynów, agresję sprawcy, motywację, uprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego oraz obecną postawę polegającą na tym, iż oskarżony nie przeprosił, nie żałował swojego zachowania oraz nie wyraził skruchy i żalu.

Z uwagi na okoliczności sprawy, w tym brak jakichkolwiek okoliczności łagodzących, w ocenie Sądu, jedynie kara izolacyjna orzeczona wobec oskarżonego może spełnić swe cele.

W tych warunkach orzeczona wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia zawinienia oskarżonego. Spełni ona także swe cele tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze, będzie również właściwie oddziaływać na świadomość prawną społeczeństwa.

W zachowaniu oskarżonego Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które uzasadniałyby rozważenie łagodniejszego wymiaru kary.

Jednocześnie uwzględniając sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego oraz charakter orzeczonej kary Sąd doszedł do przekonania, iż względy słuszności przemawiają za zwolnieniem go od zapłaty kosztów sądowych w całości (art. 624 § 1 kpk).